

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ο Άγιος Λουκάς προσέτρεχε πάντοτε στην Παναγία»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Το απόγευμα της Τρίτης, 4 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στη Μεγάλη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού, στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στο τέλος της ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα κατά την τέλεση της Παράκλησης του Αγίου Λουκά του Ιατρού, ανέγνωσε τη σχετική ευχή, ενώ πλήθος προσκυνητών προσήλθε για να προσκυνήσει το χαριτόβρυτο ιερό λείψανο του θαυματουργού Αγίου, το οποίο θησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ

άλλων: Ψάλαμε καί σήμερα ένώπιον τῶν ιερῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσης καί τῆς Γοργοεπη--κόου, ένώπιον τοῦ ὕμνητοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου ὁσίου Γερασίμου τοῦ ὕμνογράφου, τοῦ Μικραγιαν--νανίτου, ἀλλά καί ένώπιον τῶν ιερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Λουκά, τοῦ ἱατροῦ καί θαυματουργοῦ τήν τρίτη Παράκληση τοῦ φετινοῦ Δε--κα--πενταυγούστου πρός τιμήν τῆς Παναγίας μας.

Καί τί τῆς εἶπαμε; «Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρόν σε λι--μένα ... καί έν ταῖς νόσοις ταχινήν βοήθειαν», ἀνα--γνω--ρίζοντας καί ἐμεῖς δύο ιδιότη--τες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου πού τῆς ἀποδίδει ὁ ἱερός ὕμνογράφος. Τήν ὀνομάσαμε λιμένα «έν ταῖς ζά--λαις» καί τήν ἐγκωμιάσαμε «έν ταῖς νόσοις ταχινήν βοήθειαν».

Ἀπόψε ὅμως δέν τήν παρακαλέ--σα--με μόνοι. Τίς δεήσεις μας συνό--δευαν καί οἱ δεήσεις τοῦ ἁγίου Λουκά, ὁ ὁποῖος ἔτρεφε στή ζωή του ὑπερβο--λι--κή ἀγάπη πρός τήν Ὑπεραγία Θεο--τόκο.

Γιατί καί ἐκεῖνος, ὅπως καί ἐμεῖς, ἀναγνώριζε ὅτι ἡ Παναγία μας εἶναι αὐτή πού σπεύδει τα--χέ--ως πρός ὅσους τήν ἐπικα--λοῦνται γιά νά τούς βοηθή--σει, ὅταν κατα--τρύ--χο--νται ἀπό τίς ἀσθένειες εἴτε τοῦ σώματος εἴτε τῆς ψυχῆς. Πίστευε ἀκράδαντα ὅτι ἡ Παναγία μας ὄχι μόνο σπεύδει γιά νά μᾶς βοη--θήσει, ὅταν εὕρισκόμεθα «έν νό--σοις», ἀλλά ἔ--χει καί τήν κατάλληλη θε--ρα---πεία γιά νά μᾶς ἀνακουφίσει ἀπό τούς πό--νους, γιά νά μᾶς δροσίσει ἀπό τόν πυρετό, γιά νά ἐπιδέσει τά τραύ--μα--τα μας καί νά ἐπουλώσει τίς πλη--γές μας.

Γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Λουκάς δέν χειρουργοῦσε ποτέ χωρίς νά ὑπάρ--χει στήν αἴθουσα τοῦ χει--ρουρ--γείου ἡ ἱερή εἰκόνα τῆς Πα--να--γίας Παρθέ--νου καί χωρίς νά ἔχει προη--γου--μέ--νως προσευχη--θεῖ καί ἐπικα--λε--σθεῖ τή βοήθεια καί τήν ἐνίσχυ--σή της.

Καί ἔάν ἕνας τόσο μεγάλος ἱα--τρός καί ἕνας τόσο σπουδαῖος ἐπι--στή--μονας, ἕνας καθηγητής τῆς Χει-----ρουργικῆς, ἀρνεῖτο νά χειρουργή--σει χωρίς τήν αἰσθητή παρουσία τῆς Παναγίας μας, κατανοοῦμε πό--ση σημασία εἶχε γι' αὐτόν ἡ Πα--να--γία μας καί πόσο πίστευε καί ἐμ--πιστευόταν τή βοήθειά της στό ἔργο του, στήν ἐπιστήμη του, ἀλλά καί πόσο τήν ἐμπιστευόταν ὡς «έν ταῖς νό--σοις ταχινήν βοή--θει--αν».

Καί, ἔάν ὁ ἅγιος Λουκάς πού γνώ--ριζε τίς ἱατρικές μεθόδους καί τά θε--ραπευτικά μέσα, κατέφευγε πά--ντοτε στήν Παναγία, πόσο πε--ρισ--σό--τερο ἐμεῖς πρέπει νά τήν ἐπικα--λού--μεθα σέ ὅλες τίς δύσκο--λες στιγ--μές τῆς ζωῆς μας, σέ ὅλες τίς ἀσθέ--νει--ες, τίς φυσικές καί τίς πνευ--μα--τικές, πού ἀντιμετω--πί--ζου--με καί νά ζη--τοῦ----με νά γίνει καί γιά μᾶς «τα--χινή βοήθεια».

Πώς όμως έχει ή Παναγία μας αὐ-τή τήν ιδιότητα καί αὐτό τό χά-ρι-σμα γιά τό ὁποῖο τήν ἐγκω-μιά-ζου-με καί ἐμεῖς ἀπόψε;

Τό ἔχει χάρη στήν πί--στη της καί τή μεγάλη της ἀφο-σίω-ση στόν Υἱό της. Καί ἐάν Ἐκεῖ-νος, ὁ παντοδύ-ναμος, ὁ ὁποῖος μπο-ρεῖ νά θερα-πεύ-σει κάθε ἀσθέ-νεια πού μᾶς τα--λαι--πωρεῖ, ἐάν Ἐκεῖνος πού ἀπέ-δει--ξε μέ τά πολυάριθμα θαύματά του ὅτι δέν ὑπάρχει κάτι πού νά μήν μπορεῖ νά τό θεραπεύσει, τότε μπο--ρεῖ καί ή Παναγία Μητέρα του. Γιατί ὁ Χρι-στός ὑποσχέθηκε σαφέ-στατα στούς μαθητές του ὅτι ὅσοι πιστεύουν σ' αὐ-τόν δέν θά κά-νουν ἀπλῶς ὅλα ὅσα Ἐκεῖνος ἔκανε ἀλ--λά καί πολύ με-γα-λύτερα καί σπου--δαιότερα.

Καί ἐάν αὐτό ἰσχύει γιά κάθε μα--θητή του, ἰσχύει πολύ περισσό--τερο γιά τήν Παναγία Μητέρα του, ή ὁποία τόν πίστευσε ἀπό τήν πρῶ--τη στιγ-μή, τόν ἀγάπησε μέ ἀπέ-ρα-ντη μητρική ἀγάπη, πό-νε-σε γι' αὐτόν καί τόν συντρό-φευ-σε μέχρι τήν τε--λευ--ταία στιγμή τῆς ζωῆς του, προσ--φέροντάς του τήν πιό μεγάλη ἀγάπη καί τήν πιό βα-θειά πίστη, ἀπό ὅ,τι κάθε ἄλλος ἄνθρω--πος ἐπὶ τῆς γῆς.

Γι' αὐτό καί ὅλοι κατα-φεύ-γουμε στήν Παναγία μας μέ τά αἰτήματά μας. Γι' αὐτό καί οἱ ἅγιοι ἀκόμη, καί οἱ μεγάλοι καί θαυμα-τουργοί ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὅ-πως ὁ ἅγιος Λου-κάς, προσέτρεχαν καί προστρέχουν σ' αὐτή, γιατί γνωρίζουν ὅτι δια-θέ--τει περισσότε-ρη παρρησία ἀπό τούς ἴδιους πρὸς τόν Χριστό καί ἔχει μεγαλύτερη δύνα-μη ἀπό ἐκεῖ-νους.

Ἀπευθυνόμεθα ὅμως στήν Πα-να-γία μας καί γιά ἕνα ἀκόμη λόγο. Γιατί γνωρίζουμε ὅτι ὅπως ή φυσι-κή μας μητέρα σπεύδει πάντοτε ἅ-με--σα, ὅταν τήν φωνάξουν τά παι-διά της, γιά νά τά βοηθήσει, ἔτσι καί ή Παναγία μας πού εἶναι ή κα-τά πνεῦμα μητέρα ὅλων μας, δέν ἀδια-----φορεῖ στίς ἱκεσίες μας, ἀλλά κάθε φορά πού εὐρισκό--με--θα σέ δυσκολία ἢ ἀντι--με-τω-πίζουμε κά--ποια ἀσθένεια, σπεύδει νά μᾶς θε-ραπεύσει ὡς «ταχινή βοή-θεια». Ἀρκεῖ νά μήν πα-ραλεί-πουμε νά τήν ἀκολου-θοῦ-με, ἀλλά νά σπεύδουμε πάντο-τε καί νά τῆς ἀπευθύνουμε μέ εὐ-λάβεια καί ἐμ-πιστοσύνη τόν ὕμνο πού τῆς ψά-λαμε καί ἀπόψε: «ἐν ταῖς ζά-λαις ἐφεῦρόν σε λιμένα ... καί ἐν ταῖς νόσοις ταχινήν βοή-θειαν». Καί Ἐκείνη θά εἶναι πάντο--τε, μέ τήν πρεσβεία καί τή μεσιτεία καί τοῦ ἁγίου Λουκά, γιά νά μᾶς βοηθήσει καί νά μᾶς σώσει.

© Kosmas Karagiannis IMBNK